

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **J.M.**, bytem, zast. Mgr. Ivou Říhovou, advokátkou se sídlem Zahranická 6, 603 00 Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2013, č. j.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.4.2013, č. j. žalovaná pro nesplnění podmínek ust. § 38 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění) zamítla žádost žalobce o invalidní důchod ze dne 24.9.2012 a podle § 56 odst. 1 písm. c) zákona o důchodovém pojištění výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně prováděnou na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. ze dne 28.12.2012 od 14.5.2013 zastavila. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím č. j. ze dne 28.12.2012 ČSSZ přiznala účastníkovi řízení na základě jeho žádosti ze dne 24.9.2012 od 5.10.2012 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 4.548 Kč měsíčně podle ust. § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť podle posudku MěSSZ Brno ze dne 8.11.2012 byl účastník řízení od 5.10.2012 invalidní pro invaliditu prvního stupně, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %. V námitkách matka - zástupkyně účastníka řízení namítala, že poté, co bylo vyhověno žádosti o přiznání invalidního důchodu ze dne 24.9.2012, očekával, že mu bude vyměřen invalidní důchod ve výši, v níž jej pobíral do dne 4.4.2011 a předpokládal, že mu bude doplacen invalidní důchod za dobu, kdy jej nepobíral, protože se jeho zdravotní stav zhoršoval,

k žádnému zlepšení nedošlo, a proto požadoval navrácení výše invalidního důchodu v částce, v jaké ho pobíral do 4.4.2011. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám účastníka řízení a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 13.3.2013 ve znění ze dne 8.4.2013 účastník řízení nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 25 %, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddíl A, položce 1b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, kde je rozpětí 15 %-25 % a lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %, když pro navýšení podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky neshledal důvod.

Žalobou ze dne 10.6.2013 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 13.6.2013 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí a jeho zrušení a vrácení žalované k dalšímu řízení a namítal, že posuzující lékařka v posudku ze dne 13.3.2013 učinila závěr, aniž by podrobněji zkoumala jeho zdravotní stav, vycházela z lékařských nálezů z října roku 2012 a psychologického vyšetření z června roku 2011. Zdůrazňuje, že při posuzování invalidity je významný pouze takový pokles pracovní schopnosti, který nastal právě z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nestačí pouhá existence choroby, vada nebo porucha zdravotního stavu, která má dlouhodobý charakter, ale zjištěný zdravotní stav musí mít významně negativní dopad na pracovní schopnost. V dalším poukázal na následky autonehody, která se mu stala v roce 1998, po níž došlo k vývoji organického psychosyndromu s výraznými poruchami paměti ve všech složkách, které se i přes intenzivní léčbu prohlubují. I přesto, že dochází v rozdílech v procentní míře poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50 % - 20 %, žádné zlepšení ve zdravotním stavu není. Pokud žalovaná našla rozpory v lékařských zprávách, nelze je vykládat k jeho tíži, ale posoudit objektivně zdravotní stav z hlediska kritérií uvedených ve vyhlášce a příloze.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 9.10.2013. Posudková komise za účasti odborného lékaře psychiatra hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dokumentaci k námitkovému řízení, předložených lékařských nálezů při zasedání komise. Lékařské nálezy, které posudková komise vzala v potaz při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti jsou uvedeny a citovány ve vypracovaném posudku velmi podrobně včetně závěrů učiněných příslušnými lékaři. Jedná se o lékařské nálezy z doby od roku 2009 až 2013. Posudková komise provedla také objektivní orientační přešetření. Na základě závěrů lékařských zpráv a svého vyšetření konstatovala, že posuzovaný utrpěl při autonehodě v únoru 1998 polytrauma, následně se projevil organický psychosyndrom a potraumatická epilepsie. Byl opakovaně hospitalizován na psychiatrii pro známky lehkého organického psychosyndromu a úzkostně depresivní symptomatologie. Z psychologického vyšetření v říjnu 2012 vyplývá mírné snížení výkonu paměti, kterou je posuzovaný schopen nahradit logikou a kompenzovat pomocnými technikami, nebyly prokázány závažné poruchy myšlení, intelektu, koncentrace ani jiná závažná psychopatologie. Epilepsie je na medikaci od roku 2011 bez záchvatu. Dle neurologického nálezu je flekní kontraktura pátého prstu obou horních končetin bez dopadu na jemnou motoriku, rezidua po pravostranné hemipareze při taxi a metrii. Posudková komise stav hodnotila odlišně od lékaře MSSZ podle položky, která lépe vystihuje celkové funkční postižení organismu. Jde o stav po úrazu mozku, kdy v uvedené položce je zhodnocení rozsahu a tíže neurologické symptomatologie, omezení duševních schopností a intelektu, komunikace, popř. rozsah poruchy zraku či sluchu. U posuzovaného se jedná o stavy s lehkým funkčním postižením,

když některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Nejde o poruchy středně těžkého stupně ani těžkého stupně. Samotný organický psychosyndrom je lehkého stupně s poklesem recentní paměti při relativně intaktních obecných rozumových schopnostech. Postižení po stránce neurologické je lehkého stupně, episyndrom kompenzovaný, nejsou závažné vady zraku či sluchu. V doložených nálezech není významné zhoršení zdravotního stavu. Nálezy přiložené k námitkovému řízení a při jednání posudkové komise jsou ve shodě a potvrzují výše uvedená zdravotní postižení a neobsahují nové skutečnosti posudkově významné. Komise dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního je zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddílu A, položka 1, písm. b) přílohy k vyhlášce a stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %, v níž je kompletně zhodnocen zdravotní stav a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Pro navýšení ve smyslu § 3 odst. 1, 2 neshledala závažné důvody. Posudková komise dále konstatovala, že stav je od posledního posouzení v roce 2012 u PK MPSV ČR Hradec Králové bez posudkově významného zhoršení zdravotního stavu. O zjištěném zdravotním stavu a jeho funkčním důsledku nejsou pochybnosti, mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory a zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. Zdravotní stav byl posouzen objektivně, z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá progresse zdravotního stavu. Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (stejně i k 5.10.2012) žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., nešlo o pokles pracovní schopnosti neméně o 35%.

Při jednání u soudu žalobce namítal, že paměť nelze nahradit logikou, organický psychosyndrom není lehkého stupně, jak vyplývá z lékařského posudku neurologa ze dne 16.9.2013. Zdravotní stav žalobce se nezlepšil, ani stabilizace není, protože některé závěry lékařských zpráv jsou protichůdné. V jeho zdravotní stavu je zásadní nedostatečná paměťová složka, a proto není schopen vykonávat soustavně nějakou práci.

Soud na základě uvedených námitek vyžádal další posudek od PK MPSV se sídlem v Praze s tím, že žato posudková komise se měla především zaměřit na namítanou nedostatečnou paměť, problematickou stabilizaci zdravotní stavu a zhodnotit i aktuální zdravotní stav.

PK MPSV v Praze dne 25.2.2014 vypracovala posudek za účasti dalšího lékaře – neurologa a posuzovaného. Opětovně zhodnotila všechny odborné lékařské nálezy, které jsou k dispozici až do roku 2013. Posudková komise zdravotní stav konzultovala s odborným lékařem z oboru psychiatrie a provedla přešetření při jednání odborným lékařem z oboru neurologie. Konstatovala, že v období od března 1999 byl opakovaně psychologicky vyšetřen a byl potvrzen organický psychosyndrom. Dne 10.12.2000 byl vypracován znalecký posudek z oboru klinické psychologie pro řízení o zbavení způsobilosti k právním úkonům. Vyšetření svědčilo pro projevy organického psychosyndromu lehčího stupně, mentální kapacitu lehkého až středního nadprůměru. Osobnostní struktura vykazovala známky anomálních rysů, nebyly objektivizovány známky duševního onemocnění ve smyslu psychózy, dle znalkyně byl posuzovaný schopen obstarávat si své osobní právní náležitosti sám. Tato vyšetření svědčila pro nevyrovnaný, ale nadprůměrný intelekt, pozornost bez poruch, selektivní postižení paměti, především krátkodobé s narušením procesu učení a poruchy nálady. Psychologická vyšetření v roce 2001 ozřejmila zpomalené tempo, test pozornosti v normě, porucha všípivosti. Mnesticke schopnosti paměti oslabeny. Psycholog při vyšetření 5.12.2012 konstatoval, že schopnost koncentrace byla krátkodobě dobrá, schopen samostatně pracovat a celkově stav hodnocen bez výraznějších změn. Záznamy v lékařských zprávách psychiatra od

července 2012 do ledna 2013 byly v objektivní nálezy obsahově shodné. Od 13.3.2013 lehce změněné. Stran neurologického klinického nálezu vyšetření z let 2009 až 2011 byla po obsahové stránce shodná, v prosinci 2012 v klinickém obraze popsána rezidua po pravostranné centrální hemiparese při taxi a metrii, chůze o širší bazi. Při jednání komise v klinickém obraze významnější patologie nebyla nalezena. Jde o stav bez posudkově významného zhoršení. Jednalo se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s rozhodující příčinou po polytraumatu dne 6.2.1998 s následnými projevy organického psychosyndromu lehkého až středního stupně a rozhodující zdravotní postižení odpovídalo zdravotnímu postižení uvedenému v kap. XV, oddíl A, položka 1b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti 25 % na horní hranici rozmezí vzhledem k ostatním zdravotním postižením. Nelze hodnotit podle písmena c) a dalších položek, protože klinický stav neodpovídal zde uvedeným posudkovým kritériím. Jde o postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zdravotní stav se jeví dlouhodobě stacionární. Pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1, 2 vyhl. č. 359/2009 Sb., neshledala PK posudkově rozhodné skutečnosti. Komise uzavřela, že ke dni 18.4.2013, posuzovaný nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěrům v posudcích PK MPSV v Brně ze dne 9.10.2013 a v Praze ze dne 25.2.2014.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud posoudil na základě vyžádaných a vypracovaných posudků PK MPSV v Brně ze dne 9.10.2013 a v Praze ze dne 25.2.2014. Obě posudkové komise v řádném složení zhodnotily zdravotní stav žalobce na základě všech žalobcem předložených lékařských nálezů do dne vydání napadeného rozhodnutí. Obě posudkové komise se velmi podrobně zabývaly vývojem zdravotního stavu žalobce z hlediska psychologického, neurologického a psychiatrického, vzaly v potaz všechna vyšetření, jímž se žalobce podrobil v období let 2009 až 2013. V závěrech lékařských nálezů neshledaly zásadní rozpory, které by měly mít vliv na posudkové zhodnocení zdravotního stavu žalobce. Mimo to, obě posudkové komise provedly, byť orientační přeshetření zdravotního stavu žalobce při svém zasedání. Zhodnocení zdravotního stavu podle soudu posudkové komise provedly řádně, přesvědčivě, objektivně a úplně, proto soud pojal posudky jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Shodné závěry obou posudků činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. března 2014

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně